

„זהו שערונייה!“ נזעקו ראשי קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב, מיד לאחר סיום מישחק בשבת האחרונה, נגד קבר הזוהרת, שעד לפני שנה נחשבה לקבוצה הטובה ביותר בארץ.

היה זה הפסד החמישי של שחקני מכבי תל-אביב ב-11 מישחקי הליגה העונה, דבר כזה עדיין לא קרה לקבוצה התל-אביבית הזוהרת, שעד לפני שנה נחשבה לקבוצה הטובה ביותר בארץ.

אך תחת שיחפשו את הסיבות להידרדרות רמת בבינתם, מעדיפים המכבים לחפשן אצל שופטיהכדורגל. יחסם של השופטים הי-נשלחים לשפוט אותם במישחקיהם הוא, לדבריהם, שערונייה. הם טוענים כי ל-מישחקיה של מכבי תל-אביב נוהגים שופטים צעירים ובלתי-מנוסים, שאינם מסוגלים להשתלט על שחקני היריב, המסיגינים מישחק בוטאלי, מפרושים להם ב-כוח לפתח את מישחקם הרגיל.

השופטים מקפחים. המכבים מאשימים גם את ראשי איגוד השופטים, בטענה שאלה מעודדים שופטים צעירים „על גבה“ של קבוצה. דוגמה מוחשית לכך הביאו ממשחק השבת האחרונה נגד שילשון. לדבריהם קיפח אותם שופט הי-מישחק, יצחק אורגו, בכך שלא פסק בעיי-טת 11 מישחק לטובתם, כאשר שלושה שחקנים של שילשון תל-אביב — שמעון צירנוחה, גיורא פוס ושווער ציון דגמי — הפילו את שחקן מכבי, ירון עוז, על הארץ, ומנעו ממנו בכוח את הבקעת שערם (בתמונה). כמובן טענו כי פוס, השימשוני, פגע מיספר פעמים ללא כדור

עראפאת תורן מעצר מינהלי

עראפאת נגד חוסיין בליגה הלאומית

עלי חוסיין עותמן — טד אור הבוקר

מיום במפגשיכדורגל בינלאומיים. הוא היה אמור לנסוע עם ניבחרתיחנור ער למישחקי אליפות אסיה בטורק, אך לרוע מזלו התבטלה נסיעה זו, בגלל סי-רובם של האיראנים להזמין את ישראל לאלופות, שנערכה לפני שנתיים. כך נבי צר מעלי ללכת בדרכיהם של מריס-המישי-קולות עדינאן חוררוג והמתאגרף יוסוף כריסוף, שייצגו כבר את ישראל במיפ-גשים בינלאומיים, בעבר הלא-רחוק. אך עלי, שהוא בן למישפחה ענפה מאד ומכובדת, מתנחם בעבודתו כי מזה ארבע שנים הוא מתמיד בהרכב הראשון של קבוצת הפועל ירושלים, ולמעשה הפך השחקן מיספר אחד בהגנתה. ובלמה הקבוע. למרות היותו ערבי, מודה עלי, אין הדבר משפיע ישירות על יחסיו ה-טובים עם כל שאר השחקנים בקבוצתו, שהם יהודים, אך לא פעם הוא שומע, מצד אוהדי הקבוצה היריבה, צעקות המזי-כירות לו בפיירות את מוצאו.

בעזרת אנשי הג"א שהיו במקום, „השלי-כו“ אותו לתוך הניידת ועצרוהו. אוהדי כדורגל שעברו במיקרה בסביבה ונעתרו לבקשתו של תורן לערוב לו, גידו-חו עליידי השוטרים. רק מאוחר יותר, כאשר זיהה אותו אחד מסוהרי בית-ה-מעצר שהגיע לעבודה, שוחרר לכיתו, כדי לחג את ראשיהשנה היהודי יחד עם חבריו היהודיים.

תורן בן ה-19, יליד יפו החי ומתגורר בה עד היום, מעיד על עצמו, כי למרות שהיקרה לו גורלו להיוולד להורים ערי-ביים — הריהו רואה עצמו יהודי לכל דבר. הוא אינו חש כל אפלייה מצד מנהלי קבוצתו או חבריו בגלל מוצאו ולאומיותו. בדעתו להגיש עתה בקשה לשרת ב-צה"ל, למרות שהוא פטור מחובה זו. הוא מוכן לכל, ובלבד שלא ייחשב יוצא-דופן בקבוצת-הכדורגל היהודית שבה הוא משחק.

דבוקה למרות העלבונות

שחקן הפועל ירושלים, בן-המעוטטים עלי עותמאן-חוסיין בן ה-21, יכול היה לעשות היסטוריה בכדורגל הישראלי — להיות הערבי הראשון שילבש מדים לאור-

מדי-פעם, כאשר מתרחש מעשה-חבלה באיזור תל-אביב, משתדל שחקן הפועל תל-אביב, בן-המעוטטים עראפאת תורן, להסתגר בביתו. בהזדמנויות כאלו הוא משתדל לא להסתבך עם החוק, ולא ליפול לידיהם של ביריונים המבקשים לפרוע את החשבון עם כל ערבי הנקלע בדרכם — גם אם הוא ערביי-ישראלי, המשחק בלי-גה הלאומית.

עראפאת תורן או, כפי שהוא מכונה, „ראפאת“, כבר הספיק לבלות בחדרהמע-צר באבוכיביר, בראשיהשנה היהודי הי-אחרון. או הסתובב ליד כיכרהמושבות בתל-אביב, ללא תעודת-זהות, בערך ב-שעה שבה התפוצץ מיטען חומרי-נפץ ב-סופרמרקט של יד-אליהו.

ניידת-מישטרה שעברה במקום עצרה אותו. תורן ניסה להתגונן, בטענה שהוא שחקן הפועל תל-אביב, ואף ניסוף בתער-דתי-החבר שלו באגודה זו אולם השוטרים,

מי זכה במיליון?

בין דוכני הירקות, חנויות דגים ואיטליני העופות של שוק-הכרמל בתל-אביב, המשיכו הרוכלים השבוע לטעון בתוקף, כי האיש שזכה בפרס הגדול של כל הזמנים בטוטו הישראלי, אינו אלא אלי הוכברג, בעל חנות העופות ברחוב יוס-טוב בשוק. היה זה למרות שאברהם טבק, כתב הספורט של מעריב, הצליח לחזור מבעד למסך האופול שהטילה מועצת-ההימורים על זהותו של הזוכה בפרס הגדול של הטוטו לפני שלושה שבועות, שגרף זכיה בת 1.12 מיליון לירות.

טבק הגיע אל טופס הזכיה המקורי, שהיה טופס של שמונה ניחושים כפרי-לים בסכום של 204.80 ל"י, ולא של שישה ניחושים כפולים בסכום של 51.20 ל"י כפי שטענה הנהלת הטוטו תחילה. ממלא הטופס, ששמו היה רשום עליו, היה אלעזר ארוון, אב לשלושה ילדים, העובד בחנות דגים בשוק הכרמל, הנמצאת במרחק אל דב מחנותו של הוכברג.

אולם גם כאשר נחשפה זהותו של בעל הטופס הזוכה, לא הוסרה התעלומה מעל הזכיה הגדולה. ארוון, למרות שהפך למיליונר, המשיך לעבוד בחנות הדגים בשוק, סרב להתראיין או לומר מילה לאיש על זכייתו. הוא גם לא הלך לקבל את זכייתו, שלח הוראה למישרדי הטוטו להעביר את הצ'ק לחשבון הבנק שלו. השמועות, שקשה היה למצוא להן אימות וביסוס, המשיכו לפרוח בכל רחבי השוק.

היו שטענו כי השמועה שהוכברג הוא בעל הזכיה הגדולה הופצה במיתכון, משום שהוכברג עמד לקנות מארוון את זכייתו. להוכברג בן ה-52, שהוא איש אמיד מאוד, שעשה את כספו בסחר תרנגוליה-יהודי, היו בעבר סיכוסכים ומחלוקות עם שליטונות מסי-הכנסת. פעם אפילו טר את חנותו ופיטר את עובדיו למשך כמה חודשים כדי שלא יהיו לו הכנסות. בהזדמנות אחרת פגע הוכברג בסכין באצבעות ידו של שוטר שבא לחנותו. החנינה שניתנה בשנת 1967 בעיקבות מלחמת ששת-הימים ביטלה גם את תיק האישום שהוגש נגד הוכברג בגין מעשה זה והתיק נסגר.

המחזיקים בגירסה זו טענו כי רק אחרי שפורסם שמו של בעל טופס הזכיה נפלה תוכניתו של הוכברג לקנות את הזכיה הגדולה. שמועות אחרות טענו כי הזכיה לא נפלה בחלקו של אדם אחד, וכי ארוון זכה בה „פול“, כלומר: קבוצה של אנשים שוק-הכרמל וזכר-התימנים שלחה מיספר רב של ניחושים בסכומים של עשרות אלפי ל"י, כשהוסכם מראש בניניהם כי זה הזכיה תיפול בחלקו, יתחלק בה עם כל שאר השותפים בפול, זאת, לדברי השמועה, היתה הסיבה שארוון ביקש להישאר אלמוני.

בניתחם הלכו והתחזקו החשדות כי תוצאות כמה וכמה משחקים, שנכללו באותו שבוע בטופס הניחושים של הטוטו, נקבעו מראש, אם עליידי שיחוד כדורגלנים ואם עליידי איומים על כדורגלנים אחרים. חוקרי מישרד החקירות מודיעין אזרחי, הבודק עבור ההתאחדות לכדורגל ניסיונות להטיית תוצאות מישחקים, וסוקים עתה במרץ בחקירה לבירור שמועות אלה.

הפרס המצטבר של מיליון ומאה אלף ל"י, שקסם למנחשי המחזור ה-12 של ניחושיו הטוטו, גרם ככל הנראה לכמה אנשים לפעול בדרכים בלתי כשרות כדי ללכת „על בטוח“ לגבי תוצאות חלק ממשחקי מחזור זה. החשד נופל על קבוצת בעלי אגרוף, המכונה בתואר כנופייית הכרם, שאנשיה הימרו אותו שבוע בסכומים ניכרים מאוד, בניסיון לזכות בפרס הגדול. אלא שמעשים מסוג זה קשים מאוד להוכחה, מה עוד שמדובר באנשים בעלי ניסיון רב בתחום זה, שכבר התבלטו בעבר בתופעות של הטיית תוצאות מישחקים, שיחוד כדורגלנים ואיומי אלימות.

אם היה קשר כלשהו בין אלה שניסו „לקנות“ מישחקים לבין אלה שזכו בפרס המיליון — זאת ניתן יהיה לגלות, אם בכלל, רק בתום חקירה נמרצת ומסועפת.

ההרחיקו את שחקניהם בכוח מעל השופט. המישחק היה רצוף פגיעות גופניות. בעיי-קר בין שחקן הפועל ירושלים בן-המעיער-טים עלי חוסיין עותמן, לבין השחקנים התל-אביביים — ובעיקר יעקב רחמינוביץ', איפשר לשחקני קבוצת הכוח ומתנג ומכבי פתח-תיקוה (2:2) להפוך את מישי-קתהכדורגל שהתנהל בניניה לזירה היפ-שית בסיגנון „הפוס כפי יכולתך“. השופט לא הגיב בהומרה על המישחק הפרוע, ו-שני שחקני מכבי, אורי פלד ודורון רו-זנטל, הובהלו לבית-החוליים.

ב„מלך השערים“ התל-אביבי דורר ברינור (בתמונה: ייצוני משמאל), ובכך נמנע ממנו בכוח את הבקעת שער שילשון, ללא תגובה הולמת של השופט. טענתם העיקרית של אנשי מכבי היא, כי מאז עברה ההגמוניה באיגוד שופטי-הכדורגל מתל-אביב לירושלים ירדה רמת השיפוט פלאים, ושוב לא קיימת החמרה לגבי קבוצות שמישחקן נוקשה. כראייה לכך הם מביאים דוגמות ממישחקי השבת האחרונה, המוכיחות כי השופטים מאבי-דים את עשתונותיהם במישחקים, וכי הם „רכים“ מדי.

במישחק מוקדם ממשחקם נגד שילשון תל-אביב, בין קבוצות בית-ר ירושלים ו-הפועל תל-אביב, הופסק המישחק לחמש דקות, כאשר השחקנים התל-אביביים ביק-שו לאלץ את השופט יצחק בן-יצחק (שאף הוא נחשב צעיר, ולמעשה הגב במישחק זה הופעת-יכורה בליגה הלאומית) לבטל בעיטת 11 מטר שפסק לחובתם. **תפוס כפי יכולתך.** השופט בן-יצחק הצליח לחדש את המישחק רק תודות ל-התערבותם של עסקני הפועל תל-אביב,

שחקני „מכבי“ ת"א בהתקפה על שער „שילשון“ האם זה פנדל?